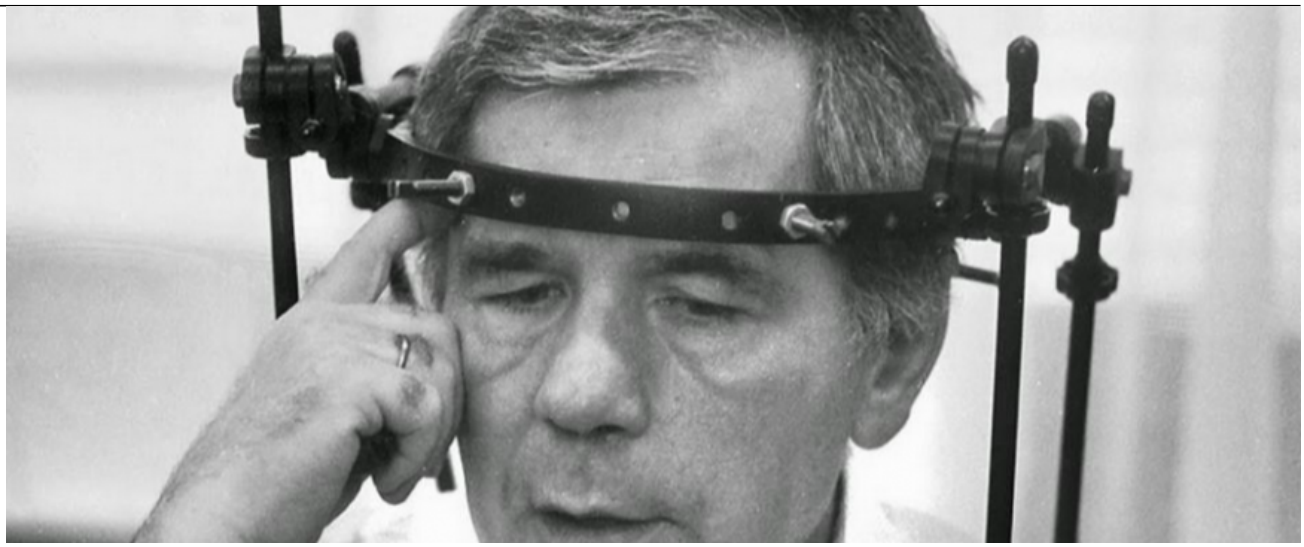

Horn-fokok

2024 augusztus 31. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Felfoghatatlan, hogy 2024-ben egyáltalán beszélni kell err?l, s hogy élnek köztünk olyan vén komcsik és dörzsölt liberálisok, akik értéknek tekintik a szennyáradatot.

Nem tartozom azok közé, akik halott politikusokról adomáznak, és miután személyesen nem ismertem Horn

Gyulát, most sem teszem. Arra a hírre azonban, hogy a F?városi Törvényszék szerint mégsem lehet Horn Gyula sétány Budapesten, néhány gondolatot mégis érdemes megosztani ebben az ügyben, már csak azért is, mert a baloldali sajtóban máris élénk jajveszékelést érzékelek.

A F?városi Törvényszék nem passzióból, hanem a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló törvény nyomán hozta meg döntését. Eszerint közterület vagy közintézmény nem viselheti olyan személy nevét, aki a XX. századi önkényuralmi politikai rendszerek megalapozásában, kiépítésében vagy fenntartásában részt vett, vagy olyan kifejezést vagy olyan szervezet nevét, amely a XX. századi önkényuralmi politikai rendszerre közvetlenül utal.

Miután Horn Gyulára vitán felül érvényes, hogy megalapozta, kiépítette és fenntartotta a diktatúrát, aki továbbra is a róla elnevezett sétányról álmodozik, a törvény ellen beszél.

Régi barátom Hetzmann Róbert, a Magyar Patrióták Közössége elnöke. Néhány éve a társaival vette a fáradságot, és felmérte, hány önkényuralmi jelkép, kommunista ünnep, gyilkos, diktátor nevét viseli utcatábla az országban. Akkoriban nyolcszázat számoltak össze, igen, nyolcszázat úgy három évtizeddel a rendszerváltozás után. Olyanokat, mint Kun Béla út, Felszabadulás útja, November 7. tér, hadd ne soroljam. Mert Magyarországon – ne kerteljünk – akadnak ma is olyan önkormányzatok, amelyekben a többség elszabotálja a törvényt, nem kíván megszabadulni a gyilkos diktatúra utolsó emlékeit?l.

Hetzmann Róbert néhány napja nyilatkozott a sajtóban, és elmondta, hogy vitás esetekben a Magyar Tudományos Akadémia állásfoglalását kell kérni, ?k pedig hol ezt mondják, hol azt. A Szabó Ervin Könyvtár neve ellen például nem emeltek kifogást, holott a hajdani forradalmár, kommunista felforgató tagadhatatlanul el?készít?je volt a diktatúrának – fel?lünk nézve legalábbis határozottan így t?nik.

Bárhogy is történt, sok helyütt ott virítanak a csúfos utcanevek. Sokkal rosszabbak, mint Horn Gyuláé (bár üdvözöljük, hogy róla nem neveznek el közterületet Budapesten). Valójában egyetlen önkormányzati képvisel?nek, helyi politikusnak sem szabadna elfelejteni, hogy településén ugyanúgy nem lehet November 7. tér, mint mondjuk Adolf Hitler sugárút. Hogy a Kun Béla út hajszálpontosan ugyanannyira sért? és ártalmas a magyar emlékezetben, mintha Goebbels útnak hívnák.

Felfoghatatlan, hogy 2024-ben egyáltalán beszélni kell err?l, s hogy élnek köztünk olyan vén komcsik és dörzsölt liberálisok, akik értéknek tekintik a szennyáradatot, mi pedig a nemzeti kormányzás kell?s közepén sem tudunk semmit tenni a törvény nevében.

„Elaludt az ügy” – így fogalmazott Hetzmann Róbert abban a minapi interjújában. Hát ne aludjon el! Nem azért küzdöttek ?seink a különféle diktatúrák ellen, nem azért harcoltak apáink 1956-ban, és nem azért akartunk változást 1989-ben, hogy ezt a szégyent viselni kelljen. Azonkívül persze nem Hetzmann Róberték felel?ssége, hogy lesz-e, lehet-e Horn Gyula sétány és a többi. Ezt a kérdést a józan többség, a törvény és a közízlés nevében végleg le kell zárni, ha már eddig nem sikerült.

S hogy ki tegye a dolgát? Mindenki, aki a jog és a törvény erejével képes változtatni az áldatlan helyzeten. Jogászokra, politikusokra, önkormányzati képvisel?kre, történészekre van szükség ahhoz, hogy ne kelljen többé tömeggyilkosok nevét mustrálgatni magyarországi utcatáblákon. Ebben igazán nincsen politika – annál inkább köztisztasági igény, igazságkeresés és törvénytisztelet.

Szentesi - Zöldi László - www.magyarnemzet.hu

Ajánló